

SOAP i alternatywy

1. WSDL.
2. Protokoły tekstowe
 - XML-RPC.
 - JSON-RPC.
 - SOAPjr.
3. Protokoły binarne
 - Google Protocol Buffers.
 - Apache Thrift.

WSDL

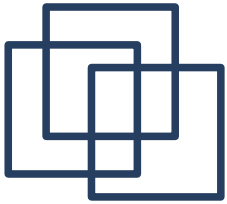
WSDL (Web Services Description Language) jest standardem opisu usług udostępnionych przez protokół SOAP. Obecna wersja protokołu (2.0) została zatwierdzona przez W3C w 2007 roku.

Do opisu usług sieciowych wykorzystywany jest format XML.

Typowy dokument składa się z kilku części:

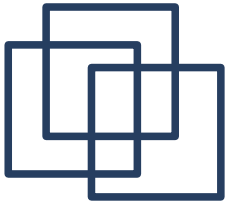
- nagłówek:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>  
<description xmlns="http://www.w3.org/ns/wsd1"  
  xmlns:tns="http://www.tmsws.com/wsd120sample"  
  xmlns:whttp="http://schemas.xmlsoap.org/wsd1/http/"  
  xmlns:wsoap="http://schemas.xmlsoap.org/wsd1/soap/"  
  targetNamespace="http://www.tmsws.com/wsd120sample">
```


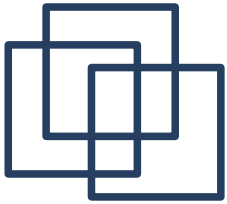
WSDL

```
<!-- Definicja typów: wywołanie metody i odpowiedź -->
<types>
  <xs:schema xmlns:xs="http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
             xmlns="http://www.tmsws.com/wsd120sample"
             targetNamespace="http://www.example.com/wsd120sample">
    <xs:element name="request">
      <xs:complexType>
        <xs:sequence>
          <xs:element name="header" maxOccurs="unbounded">
            <xs:complexType><xs:simpleContent>
              <xs:extension base="xs:string">
                <xs:attribute name="name" type="xs:string" use="required"/>
              </xs:extension>
            </xs:simpleContent></xs:complexType>
          </xs:element>
          <xs:element name="body" type="xs:anyType" minOccurs="0"/>
        </xs:sequence>
        <xs:attribute name="method" type="xs:string" use="required"/>
        <xs:attribute name="uri" type="xs:anyURI" use="required"/>
      </xs:complexType>
    </xs:element>
  </xs:schema>
</types>
```


WSDL

```
<xs:element name="response">
  <xs:complexType>
    <xs:sequence>
      <xs:element name="header" maxOccurs="unbounded">
        <xs:complexType>
          <xs:simpleContent>
            <xs:extension base="xs:string">
              <xs:attribute name="name" use="required"/>
            </xs:extension>
          </xs:simpleContent>
        </xs:complexType>
      </xs:element>
      <xs:element name="body" type="xs:anyType" minOccurs="0"/>
    </xs:sequence>
    <xs:attribute name="status-code" type="xs:anySimpleType"
      use="required"/>
    <xs:attribute name="response-phrase" use="required"/>
  </xs:complexType>
</xs:element>
</xs:schema>
</types>
```


WSDL

```
<!-- Definicja interfejsu -->
<interface name="JakisInterfejs">
  <fault name="ClientError" element="tns:response"/>
  <fault name="ServerError" element="tns:response"/>
  <fault name="Redirection" element="tns:response"/>

  <operation name="Put" pattern="http://www.w3.org/ns/wsd1/in-out">
    <input messageLabel="In" element="tns:request"/>
    <output messageLabel="Out" element="tns:response"/>
  </operation>

  <operation name="Get" pattern="http://www.w3.org/ns/wsd1/in-out">
    <input messageLabel="In" element="tns:request"/>
    <output messageLabel="Out" element="tns:response"/>
  </operation>
</interface>
```


WSDL

```
<!-- definiowanie operacji udostępnianych przez SOAP -->  
<binding name="JakasUsługaSoapBinding"  
  interface="tns:RESTfulInterface"  
  type="http://www.w3.org/ns/wsd1/soap"  
  wsoap:protocol=  
    "http://www.w3.org/2003/05/soap/bindings/HTTP/"  
  wsoap:mepDefault=  
    "http://www.w3.org/2003/05/soap/mep/request-response">  
  <operation ref="tns:Put" />  
  <operation ref="tns:Get" />  
</binding>
```

```
<!-- Określenie punktu końcowego usługi sieciowej -->  
<service name="JakasUsługa" interface="tns:JakisInterfejs">  
  <endpoint name="JakasUsługaSoapEndpoint"  
    binding="tns:JakasUsługaSoapBinding"  
    address="http://www.example.com/soap/" />  
  </service>  
</description>
```


WSDL

Przedstawiony dokument definiuje usługę składającą się z dwóch zdalnych metod. Struktura przesyłanych wiadomości jest określona w ekcji `<type>` natomiast adres, pod który należy kierować żądania w sekcji `<service>`.

WSDL ułatwia pracę z usługami sieciowymi. Na podstawie opisu w WSDL'u można automatycznie tworzyć klasy/procedury łącznikowe realizujące zdalne wywołania SOAP.

XML-RPC

XML-RPC to protokół zdalnego wywołania procedur używający XML'a do kodowania tych wywołań i protokołu HTTP do ich przesyłania. XML-RPC został opracowany w 1998 roku, a jego ewolucja doprowadziła do powstania SOAP.

XML-RPC jest prostszy w użyciu od SOAP głównie dlatego, że

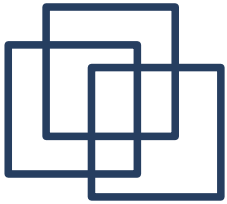
- dopuszcza tylko jeden rodzaj serializacji,
- ma prostszy system zabezpieczeń (korzysta z HTTP)
- nie wymaga (ani nie wspiera) korzystania z WSDL'a. Opis usług jest możliwy poprzez XRDL, który jest znacznie prostszy.

XML-RPC

Przykładowe typy podstawowe:

- `int:` `<i4>65</i4>` lub `<int>65</int>`
- `double:` `<double>-12.34</double>`
- `string:` `<string>Hello world!</string>`
- `boolean:` `<boolean>1</boolean>` lub `<boolean>0</boolean>`
- `date/time:`
`<dateTime.iso8601>19980717T14:08:55</dateTime.iso8601>`
- `base64:` `<base64>SGVsbG8gV29ybGQh</base64>`
- `<nil/>`

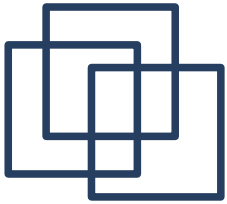

XML-RPC

Tabele i struktury:

```
<array>
  <data>
    <value><i4>1234</i4></value>
    <value><string>Jakis tekst</string></value>
    <value><boolean>0</boolean></value>
  </data>
</array>
```

```
<struct>
  <member>
    <name>klucz</name>
    <value><i4>123</i4></value>
  </member>
  <member>
    <name>wartosc</name>
    <value><i4>2765</i4></value>
  </member>
</struct>
```


XML-RPC

Przykład wywołania metody:

```
<?xml version="1.0"?>
<methodCall>
  <methodName>przyklad.getName</methodName>
  <params>
    <param>
      <value><i4>1234</i4></value>
    </param>
  </params>
</methodCall>
```

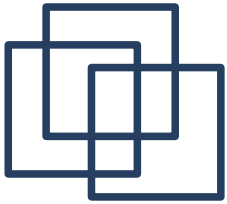
```
<?xml version="1.0"?>
<methodResponse>
  <params>
    <param>
      <value><string>Programowanie sieciowe</string></value>
    </param>
  </params>
</methodResponse>
```


XML-RPC

Większość popularnych języków programowania posiada biblioteki do obsługi XML-RPC. Najistotniejsze zarzuty do tego standardu:

- brak możliwości przesyłania danych poza XML'em (np. załączniki w SOAP,
- nieefektywny format zapisu danych w porównaniu do innych technologii (np. JSON)

JSON-RPC

JSON-RPC to protokół podobny do XML-RPC jednak do transportu danych wykorzystywany jest format JSON (JavaScript Object Notation). Przykład notacji JSON:

```
{
  "imię"      : "Jan",
  "nazwisko"  : "Kowalski",
  "adres"     :
  {
    "ulica"   : "Reymonta 4",
  },
  "telefon" :
  [
    {
      "numer" : "1234567890"
    },
    {
      "number" : "646 555-4567"
    }
  ]
}
```


JSON-RPC

Zgodnie z najnowszą (2010) propozycją specyfikacji (2.0) w trakcie komunikacji przekazywane są następujące, przykładowe obiekty:

```
--> {"jsonrpc": "2.0", "method": "subtract", "params": [46, 20],  
"id": 1}
```

```
<-- {"jsonrpc": "2.0", "result": 26, "id": 1}
```

```
--> {"jsonrpc": "2.0", "method": "subtract", "params": [23, 42],  
"id": 2}
```

```
<-- {"jsonrpc": "2.0", "result": -19, "id": 2}
```

```
--> {"jsonrpc": "2.0", "method": "subtract", "params":  
{"subtrahend": 23, "minuend": 42}, "id": 3}
```

```
<-- {"jsonrpc": "2.0", "result": 19, "id": 3}
```

```
--> {"jsonrpc": "2.0", "method": "subtract", "params":  
{"minuend": 42, "subtrahend": 23}, "id": 4}
```

```
<-- {"jsonrpc": "2.0", "result": 19, "id": 4}
```


SOAPjr

SOAPjr to połączenie SOAP z JSON-RPC. Przekazywana wiadomość ma nadal strukturę charakterystyczną dla klasycznej wiadomości SOAP, jednak do jej reprezentacji, w miejsce XML'a wykorzystuje się format JSON. Przykład:

```
{
  "HEAD" : {
    "service_type" : "contacts",
    "action_type" : "view",
    "sid" : "80e5b8a8b9cbf3a79fe8d624628a0fe5"
  },
  "BODY" : {
    "username" : "jbloggs"
  }
}
```


SOAPjr

Dzięki swojej prostej strukturze SOAPjr idealnie nadaje się do dostępu do usług sieciowych w aplikacjach wykorzystujących technologię AJAX. Przykładowo, wiadomość z poprzedniego slajdu, przesłana jako argument w komendzie GET (HTTP) ma postać:

```
http://.../Service?json={"HEAD":  
{"service_type":"contacts","action_type":"view",  
"sid":"80e5b8a8b9cbf3a79fe8d624628a0fe5"},"BODY":  
{"username":"jbloggs"}}}
```


Google Protocol Buffers

Protocol Buffers (2011) jest protokołem binarnej serializacji danych i jako taki może być podstawą do tworzenia rozwiązań z zakresu RPC. Został zaprojektowany tak, aby być wydajniejszym i szybszym od XML'a. Podobnie jak inne, analogiczne technologie (CORBA), korzysta z języka opisu interfejsów IDL i na jego podstawie tworzy kod źródłowy operujący na transferowanych danych. Obecnie Protocol Buffer jest dostępny (opensource) dla języków C++, Java i Python.

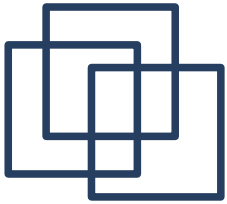
Google Protocol Buffers

Przykład (zapis w IDL):

```
message Point {  
    required int32 x = 1;  
    required int32 y = 2;  
    optional string label = 3;  
}
```

```
message Line {  
    required Point start = 1;  
    required Point end = 2;  
    optional string label = 3;  
}
```

```
message Polyline {  
    repeated Point point = 1;  
    optional string label = 2;  
}
```


Google Protocol Buffers

Przykład operowania na danych (C++):

```
#include "polyline.pb.h" // wygenerowane z interfejsu
Line* createNewLine(const std::string& name) {
    Line* line = new Line;
    line->mutable_start()->set_x(10);
    line->mutable_start()->set_y(20);
    line->mutable_end()->set_x(30);
    line->mutable_end()->set_y(40);
    line->set_label(name);
    return line;
}
Polyline* createNewPolyline() {
    Polyline* polyline = new Polyline;
    Point* point1 = polyline->add_point();
    point1->set_x(10);
    point1->set_y(10);
    Point* point2 = polyline->add_point();
    point2->set_x(10);
    point2->set_y(10);
    return polyline;
}
```


Apache Thrift

Thrift jest podobnym rozwiązaniem do Protocol Buffers. Jego zaletą jest wsparcie dla większej liczby języków programowania (w tym języków skryptowych jak np. PHP, JavaScript, Ruby, Perl).

Przykład (Interfejs):

```
struct UserProfile {
    1: i32 uid,
    2: string name,
    3: string blurb
}

service UserStorage {
    void store(1: UserProfile user),
    UserProfile retrieve(1: i32 uid)
}
```


Apache Thrift

Przykład (klient w Pythonie):

```
# Stworzenie obiektu
up = UserProfile(uid=1,
                 name="Test User",
                 blurb="Thrift is great")

# Nawiązanie połączenia
transport = TSocket.TSocket("localhost", 9090)
transport.open()
protocol = TBinaryProtocol.TBinaryProtocol(transport)

# korzystanie z usługi - wysyłanie
service = UserStorage.Client(protocol)
service.store(up)

# korzystanie z usługi - odbieranie
up2 = service.retrieve(2)
```


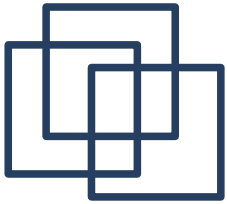
Apache Thrift

Przykład (serwer w C++):

```
class UserStorageHandler : virtual public UserStorageIf {
    public:
        UserStorageHandler() {
            // inicjalizacja
        }

        void store(const UserProfile& user) {
            // implementacja
            printf("store\n");
        }

        void retrieve(UserProfile& _return, const int32_t uid) {
            // implementacja
            printf("retrieve\n");
        }
};
```


Apache Thrift

```
int main(int argc, char **argv) {
    int port = 9090;
    shared_ptr handler(new UserStorageHandler());
    shared_ptr processor(new UserStorageProcessor(handler));
    shared_ptr serverTransport(new TServerSocket(port));
    shared_ptr transportFactory(
        new TBufferedTransportFactory());
    shared_ptr protocolFactory(new TBinaryProtocolFactory());
    TSimpleServer server(processor, serverTransport,
        transportFactory, protocolFactory);
    server.serve();
    return 0;
}
```


Podsumowanie

Pomimo, że SOAP jest obecnie najpopularniejszym protokołem do realizacji usług sieciowych, istnieje szereg innych, nowszych technologii. Niektóre z nich mają na celu zastąpienie SOAP, inne natomiast pozwalają efektywniej wykorzystać możliwości związane z programowaniem rozproszonym.